

A meghurcoltakra emlékeztek H 2016.10.29.

Szerző Administrator
2016. október 31.
Utolsó frissítés 2017. február 20.

2016. október 31., hétfő, KözéletEmléktáblával tisztelegtek a földvári és más foglyotáborokban elhunytak előtt. A szerző felvétele

A földvári és hasonló lágerekben elpusztultakra, szenvedettekre emlékeztek tegnapelőtt Uzonban a Magyar kormány által meghirdetett Gulag-emlékév jegyében. Az egész napos rendezvénysorozat részeként leplezték le a templom oldalára erősített, a földvári és más foglyotáborokban meghalt vagy szenvedett uzoniak örök emlékére készített gránittáblát.

Az eseményeken Magyarország bukaresti nagykövetségét Kóka Zoltán alezredes, katonai és légügyi attasé képviselte. Az uzoniak mellett más háromszéki településekről érkezettek, a Vitézi Rend képviselői, a Volt Politikai Foglyok Szövetségének tagjai is jelen voltak. A református egyház részéről a házigazda, az esemény mozgatórugója, Ungvári Barna András helyi lelkipásztor mellett jelen volt Incze Zsolt és Szegedi László, a Sepsi, illetve Brassói Református Egyházmegye esperesei és Albert Imre uzoni plébános is.

A háromszéki, illetve brassói megyeházát senki nem képviselte – jegyezte meg Ungvári Barna –, de ott volt számos személyiség – Benkő Levente történész, újságíró, Bedő Zoltán újságíró, Markó Gábor is –, aki támogatta a földvári foglyotábor helyén felállított emlékmű ügyét.

Az ünnepi istentiszteleten Szegedi László hirdetett ígét. A Ki az ellenség? Ki volt, ki ma, ki lesz? kérdésre a hit elemzésével kereste a választ. Van kísértő, van gonosz, de van szabadító is – vonta le a következtetést.

Ungvári Barna András köszöntőbeszédében elmondta, a világ csak külsőségekben változik, a gonoszság itt van közöttünk, de biztatást ad az ige. A foglyotáborokban is az Istenbe vetett hit mentett meg életüket. A földvári gyűjtőtábor a szenvedések egyik stációja volt, emlékezni kell a lágerben szenvedettekre – hangoztatta. A földvári tábor – és más hasonló helyszínek – ismert túlélői mára mind meghaltak, a hozzátartozók vagy hallottak, vagy nem sokat tudnak az akkori történetekről. A meghurcoltak többnyire nem mertek mesélni szenvedéseikről, ezért kutatni, keresni kell a történeteket – mondta a lelkész. A földvári foglyok szenvedései-nek megismerésében segített az uzoni református dalárda és a helyi fiatalok előadása, amelyben név szerint említve elevenítettek fel foglysorsokat.

Markó Gábor, Brassó Megye Tanácsának korábbi alelnöke a földvári emlékmű állítása körüli bonyodalmakra emlékezett. A község polgármesterének utasítására 2000 nyarán lerombolták az alig felállított emlékművet. Egyfajta kényszerrel, a Brassói RMDSz és a Hídvégi Református Egyházközség bűnvádi feljelentésével, valamint a költségvetés-kiegészítés megvonásának emlegetésével sikerült elérni, hogy maga a polgármester állíttatta fel újra az emlékművet Ungvári Barna elképzelése szerint.

Benkő Levente vetített képes előadásban mutatta be a ’44-es román átállás utáni történeteket, kiemelve a felerősödött magyar- és németellenességet. Előadását a 90-es évek emlékműállítási és megemlékezési történéseinek képes felelevenítésével zárta.

Részletet mutattak be a Somogyi Csaba és Bartók Emese által készített dokumentumfilmből, amelyben Kató Béla püspök emlékezett meg a földvári táborban meghurcolt és ott meghalt nagybátyjáról.

Ungvári Barna rövid előadásában a földvári emlékmű-állítás előzményeiről, az első megemlékezésekről beszélt. Azt is elmondta, az uzoniak példamutató módon álltak a felszámolt földvári táborból szabadultak mellé, ellátásukra gyűjtést szerveztek.

A templombeli események a magyar himnusz elénekelésével értek véget, majd az egybegyűltek az iskolába vonultak, ahol szeretetvendégség várta őket. Ezt követően leplezték le a földvári táborban szenvedett és elhunyt uzoniak emléktábláját, majd a református imateremben megnyitották a foglyotáborról szóló kiállítást.

Szerző: Bokor GáborA megemlékezés támogatója a Gulag Emlékbizottság, valamint az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő.